

החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי

מחצית שנייה - שנת 2014

כ"ה אייר תשע"ה

14 מאי 2015

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 33/14, מתאריך 10.7.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 2.7.2014 נכנס המפר לכאורה Tyassir Hamideh לישראל ועבר במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו 50,000 יורו ו-2,500 דולר (שווה ערך לכ-243,185 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפס כל הכסף באב"ת 580353.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Tyassir Hamideh (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
 2. ביום 2.7.2014 המפר נכנס לישראל כשברשותו כסף מזומן בסך 50,000 יורו ו-2,500 דולר (שווה ערך לכ-243,185 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
 3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 2.7.2014, וכן בדיון בפני הוועדה ביום 10.7.2014.
 4. המפר לכאורה טען כי מקור הכספים בהכנסות מעסקיו השונים בפרו. המפר לכאורה טען בפני הוועדה כי הכספים מחשבונו העסקי בלימה, וכי הכספים מיועדים לכיסוי הוצאות בניית ביתו במזרעה א-שרקיה ורכישת שני כלי רכב. בנוסף, המפר לכאורה טען כי הביא עמו מזומן במסגרת ניהול עסקיו בישראל.
 5. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היותה אמינה ועקבית.
 6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי הוא מודע לחובת הדיווח בארצות הברית ובאירופה, אך לא היה מודע לחובת הדיווח החלה בישראל.
1. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
 2. זאת ועוד, בנסיבות דנן, בהן המפר הוא איש עסקים, הנכנס ויוצא ממדינות רבות לעיתים תכופות, ניתן לצפות כי יכיר, או לפחות יברר, אודות חובת הדיווח וסף הדיווח הקבוע בחוק וינהג על פיה. כמו כן, יצוין כי ברחבי שדה התעופה פזורים שלטים רבים, לרבות בשפה הערבית ובשפה האנגלית, המסבירים על החובה לדווח. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

3. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

4. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

5. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who

make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

6. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, את היות המפר איש עסקים המרבה לטוס ומכיר את חובת הדיווח בחו"ל, אך גם את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את מכלול נסיבות העניין.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 10,000 ש"ח.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד תמר ולדמן	רפי גבאי	מישל ביטון
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 34/14, מתאריך 10.7.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 3.7.2014 נכנס המפר לכאורה יאסר אבו ורדה מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 5,000 דולר (שווה ערך ל-17,170 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 1,500 דולר באב"ת מס' 514875.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יאסר אבו ורדה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 3.7.2014 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 5,000 דולר (שווה ערך ל-17,170 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 3.7.2014, וכך בפני הוועדה (באמצעות שיחת ועידה טלפונית) ביום 10.7.2014.
4. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר לכאורה כי מקור הכספים בחשבונו האישי, והוא התכוון לרכוש באמצעותם רכבים לפירוק וחלקי חילוף בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
5. ביום 20.1.2013 פורסם ברשומות צו איסור הלבנת הון (שינוי התוספת הרביעית לחוק), התשע"ג-2013 (להלן: "הצו"), בו נקבע כי סף הדיווח על כספים שנושא עמו אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל יעמוד על 12,000 ש"ח.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי הוא מודע לחובת הדיווח, אך שכח למלא את טופס ההצהרה ולהגישו לאנשי המכס.
7. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותנו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who

make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

11. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשלי"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
12. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את מכלול נסיבות העניין.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח בלבד.
14. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד תמר ולדמן	רפי גבאי	מישל ביטון
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 35/14, מתאריך 06.7.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

פרטי הפרשה אסורים לפרסום בהוראת בית משפט.

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 36/14, מתאריך 13.7.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

בתאריך 8.7.2014 נכנס המפר לכאורה Gadzhiattaev Rabadan לישראל ועבר במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו 38,700 דולר (שווה ערך לכ-132,702 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 9,500 דולר באב"ת 594777.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Gadzhiattaev Rabadan (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 8.7.2014 המפר נכנס לישראל כשברשותו כסף מזומן בסך 38,700 (שווה ערך לכ-132,702 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר לכאורה נשמעה בחקירתו מיום 8.7.2014, בכתב טענות שהועבר על ידי בא כוחו לוועדה ביום 10.7.2014, וכן באמצעות בא כוחו שטען בפני הוועדה שהתכנסה ביום 13.7.2014. המפר לכאורה עצמו לא נכח בדיון בפני הוועדה.
4. המפר לכאורה טען כי הכספים הינם כספים אישיים שחסך לאורך השנים לצורך מימון חתונת בתו, וכי התכוון לרכוש באמצעות חלק מהכסף שרשת עם תליון. המפר הוסיף כי לאור המצב הביטחוני והכלכלי הרעוע במקום מגוריו, הוא אינו עושה שימוש נרחב בבנקים ונושא עמו כסף מזומן.
5. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היותה אמינה ועקבית.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי הוא מודע לחובת הדיווח החלה בטורקיה ואף דיווח שם וצירף אסמכתאות לתמוך בגרסתו. כמו כן, המפר לכאורה טען כי כניסתו למסלול הירוק נובעת מתוך "טעות בתום לב" לאור מידע מוטעה בדבר הליך הדיווח שנמסר לו, על ידי דיילת חברת התעופה, במהלך הטיסה לישראל, וכי התכוון להצהיר על הכספים.
7. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים

אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to

terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

11. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
12. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את מכלול נסיבות העניין.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 3,000 ש"ח.
14. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 37/14, מתאריך 24.7.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

בתאריך 18.7.2014 נכנס המפר לכאורה רודולף רוג'ר פרוספר לישראל ועבר במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו 24,550 דולר (שווה ערך לכ-113,661 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 2,450 דולר באב"ת 580311.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רודולף רוג'ר פרוספר (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 18.7.2014 המפר נכנס לישראל כשברשותו כסף מזומן בסך 24,550 (שווה ערך לכ-113,661 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר לכאורה נשמעה בחקירתו מיום 18.7.2014, וכן בעל פה בפני הוועדה שהתכנסה ביום 24.7.2014.
4. המפר לכאורה טען כי הכספים הינם כספים אישיים וכן כספים שקיבל מבני משפחתו וכי הם נועדו לסייע למשפחתו במעבר לישראל.
5. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היותה אמינה ועקבית.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי הוא אינו מודע לחובת הדיווח בארץ, כמו גם לחובת הדיווח בצרפת.
7. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
9. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את מכלול נסיבות העניין.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 500 ש"ח בלבד.
11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד תמר וולדמן
חברה

זאב ציגלברג
יושב ראש

מישל ביטון
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 38/14, מתאריך 24.7.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

בתאריך 20.7.2014 נכנס המפר לכאורה וסאם בדארנה לישראל ועבר במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו 43,100 דולר מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); ביחד עמו נכנס עו"ד נזיה אבו ריא (להלן: "אבו ריא"), שעבר גם הוא במסלול הירוק כשברשותו סך של 20,000 דולר, השייכים, לדבריו למפר לכאורה. לפיכך נתפסו 43,100 דולר באב"ת 594891 ו-20,000 דולר בא.ב.ת 594890 (סה"כ נתפסו 63,100 דולר, שהם שווי ערך לסך של 214,666 ש"ח).

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר וסאם בדארנה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 20.7.2014 המפר נכנס לישראל כשברשותו כסף מזומן בסך 63,100 דולר (שווה ערך לכ-214,666 ש"ח), מתוך סכום זה, המפר נשא עמו סכום של 43,100 דולר, וחברו, עו"ד אבו ריא נשא עמו סכום של 20,000 דולר. המפר לא דיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר לכאורה וכן גרסתו של עו"ד אבו ריא נשמעה בחקירתם מיום 20.7.2014, במסמך כתוב שהעבירו לוועדה ביום 22.7.2014 וכן בעל פה בדיון בפני הוועדה שהתכנסה ביום 24.7.2014.
4. לאחר שמיעת גרסאותיהם של המפר ושל עו"ד אבו ריא, ולאחר שעיינה במסמכים שהוצגו בפניה, קובעת הוועדה כי סכום ההפרה הוא 60,000 דולר, זאת, נוכח העובדה שלפי יפוי הכוח שנתן הלקוח, המפר הוא זה שקיבל על עצמו להחזיק בנאמנות את הכספים, ואף בחקירתו הודה במפורש שמדובר בסכום אחד אשר פוצל בינו לבין עו"ד אבו ריא בשל החשש מגניבה.
5. הוועדה סבורה כי פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
6. המפר טען לעניין מקור הכספים כי מדובר בכספים שהופקדו אצלו בנאמנות על ידי לקוחו, שעזב את הארץ לסודן ביום 16.7.2014, וקיבלם מביטוח לאומי. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי קיבל הוראות בכתב מהלקוח להעביר חלק מהסכום לקרוב

משפחתו לצורך טיפול רפואי, ואת היתר לקרוב משפחה אחר. המפר הציג בפני הוועדה את מסמך ההוראות עליו חתם הלקוח וכן מסמך הנוגע לטיפול הרפואי של קרוב משפחתו אליו מיועד חלק מהסכום.

7. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היותה אמינה ועקבית וכן לאור המסמכים שהוצגו בפניה.

8. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הוא אינו מודע לחובת הדיווח, שכן לא סבר שעליו לדווח על כספים שמוחזקים בנאמנות וכי ממילא חשב שיצא כדי חובתו כאשר אמר לחוקרי המכס כשנחקר ביציאתו מישראל כי הוא מתכוון לחזור עם הכספים לישראל.

9. לעניין מודעות לחובת הדיווח יצוין כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

10. לעניין טענת המפר כי הודיע לחוקרי המכס, ביום בו יצא מישראל, כי הוא מתעתד לחזור לישראל עם הכספים, יצוין כי בהתאם לתקנות איסור הלבנת הון (דרכי דיווח על כספים בעת הכניסה לישראל או היציאה ממנה), התשס"א-2001, הדרך היחידה לדווח על כספים בכניסה לישראל דרך תחנת גבול היא באמצעות מסירת טופס דיווח, כשהוא מלא על כל פרטיו. לפיכך, אף אם אמר המפר ביציאתו מישראל כי הוא מתכוון לחזור עם הכספים לישראל, אין בהצהרתו זו כדי למלא אחר חובת הדיווח הקבועה בחוק.

11. לעניין טענת המפר לפיה סבר כי לא חלה עליו חובת דיווח שכן מדובר בכספים שמוחזקים בנאמנות, קובעת הוועדה כי בהתאם לסעיף 9 לחוק, על כל אדם הנכנס או היוצא מישראל ונושא עמו כספים מעל רף הדיווח, חלה חובת דיווח, וזאת אף אם מדובר בכספים שאינם שלו. אחת מתכליות חובת הדיווח היא למנוע העברת כספים במעבר הגבול ללא תיעוד על ידי בלדרים, ולפיכך ברור כי תכלית החוק היא להחיל חובת דיווח גם על כספים המועברים עבור אדם אחר.

12. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

13. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם

את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

14. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

15. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

16. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, את פיצול הכספים, את היות המפר עו"ד אשר מצופה ממנו לברר מהי חובת הדיווח והאם חלה עליו, ומנגד את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את מכלול נסיבות העניין.

17. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 10,000 ש"ח בלבד.

18. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

19. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

מישל ביטון חבר זאב ציגלברג יו"ר עו"ד תמר ולדמן חברה

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 39/14, מתאריך 20.8.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 8.7.2014 נמצאו שתי המחאות בנקאיות בסכום של 430,741 דולר (שווה ערך לכ- 1,477,000 ש"ח) בתוך מעטפה שהגיעה לישראל באמצעות חברת הבלדרות DHL. המפר לכאורה שמשי יעקב הופיע כיבואן ברשימון יבוא מספר 446050957, שהוגש עם המעטפה. ברשימון לא הוצהר על הכספים והמפר לכאורה לא הצהיר עליהם בתוך 72 שעות מרגע קבלת המחאות כנדרש על פי דין.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי עו"ד יעקב שמשי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 8.7.2014 נמצאו שתי המחאות בנקאיות בסכום של 430,741 דולר (שווה ערך לכ- 1,477,000 ש"ח) בתוך מעטפה שהגיעה לישראל באמצעות חברת הבלדרות DHL. היבואן שהופיע ברשימון יבוא מספר 446050957, שהוגש עם המעטפה הינו המפר לכאורה. ברשימון לא הוצהר על הכספים והמפר לכאורה לא הצהיר על הסכום בתוך 72 שעות מרגע קבלת המחאות כנדרש על פי דין.
3. גרסתו של המפר לכאורה נשמעה בחקירתו מיום 5.8.2014, וכן בפני הוועדה שהתכנסה ביום 20.8.2014.
4. המפר, עו"ד במקצועו, טען כי הוא מונה על ידי בית משפט השלום בירושלים כמנהל העיזבון של המנוחה לינדה סביליה. כמנהל העיזבון, פעל המפר במהלך השנתיים האחרונות אל מול הרשויות בארה"ב ובארץ על מנת להעביר ולהפקיד כספים שהיו בחשבונה של המנוחה בבנק HSBC במדינת ניו-יורק לחשבון העיזבון על שם המנוחה בארץ.
5. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היותה אמינה ועקבית ולאור המסמכים שהציג לביסוס טענותיו.
6. לעניין טענת המפר שלפיה מילא את חובת הדיווח בכך שהעביר מסמכים לחברת DHL ולמכס לגבי מקור הכסף ויעדו, ולא הודיעו לו שאין במסמכים אלה כדי למלא אחר חובת הדיווח, קובעת הוועדה שאין בטפסים אלו כדי למלא אחר חובת הדיווח, שכן בהתאם לתקנות איסור הלבנת הון (דרכי דיווח על כספים בעת הכניסה לישראל או היציאה ממנה), התשס"א-2001, הדיווח יתבצע באמצעות טופס הדיווח בלבד ולא בכל דרך אחרת. עם זאת, הוועדה מצאה לנכון להתחשב, כשיקול לקולא, בהתנהלותו של המפר ובכך ששיתף פעולה וסיפק הסברים ואסמכתאות כאשר נדרש לכך.

7. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הוא מכיר את חוק איסור הלבנת הון אך לא חשב כי חובת הדיווח חלה על המחאות בנקאיות שמופקדות בחשבון עיזבון בניהול בית משפט.

8. הוועדה מקבלת את טענת המפר שלפיה לא היה מודע לחובת הדיווח במקרה זה וכן את טענתו כי פעל בתום לב. לעניין זה יצוין כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

10. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including through a declaration system and/or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 4, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

12. כידוע, לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

13. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס והעובדה שסיפק למכס הסברים ואסמכתאות לעניין מקור הכספים, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את מכלול נסיבות העניין.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח.

15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

אריה חן

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 40/14, מתאריך 20.8.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 12.8.2014 נכנס המפר לכאורה Askar Muhammad לישראל ועבר במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו 9,400 דולר במזומן ו-25,000 דולר בהמחאה בנקאית (שווה ערך לכ-119,712 ש"ח), מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו כל הכספים באב"ת 584794.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Askar Muhammad (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 12.8.2014 המפר נכנס לישראל כשברשותו 9,400 דולר במזומן ו-25,000 דולר בהמחאה בנקאית (שווה ערך לכ-119,712 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 12.8.2014, וכן בפני הוועדה שהתכנסה ביום 20.8.2014.
4. המפר טען כי הכסף המזומן נועד לשימוש האישי וכי את ההמחאה הבנקאית התבקש למסור לדודתו שגרה ברמאללה, ומקורה במכירת נדל"ן באיי הבהאמה.
5. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היותה אמינה ועקבית ובהתבסס על המסמכים שהוצגו בפניה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הוא מודע לחובת הדיווח בארה"ב והניח כי קיימת חובה דומה גם בישראל. כאמור, חשב כי חובת הדיווח היא רק בגין כסף מזומן, ומכיוון שסכום הכסף המזומן שברשותו לא עלה על חובת הדיווח, לא הצהיר על הכספים.
7. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

10. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את מכלול נסיבות העניין.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח בלבד.

12. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדין בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 41/14, מתאריך 27.8.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 19.8.2014 יצאה המפרה לכאורה נהאד אבו מראחיל מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותה כספים בסך של 32,550 ש"ח, 20,410 דולר אמריקאי, 10 יורו, 170 ליש"ט, 895 דינר ירדני ו-100 דולר קנדי (שווה ערך לכ-110,181 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו הכספים באב"ת מס' 514876.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' נהאד אבו מראחיל (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 19.8.2014 יצאה המפרה מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותה כספים בסך של 32,550 ש"ח, 20,410 דולר אמריקאי, 10 יורו, 170 ליש"ט, 895 דינר ירדני ו-100 דולר קנדי (שווה ערך לכ-110,181 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה מיום 19.8.2014, וכן בפני הוועדה (באמצעות שיחת ועידה טלפונית) ביום 27.8.2014.
4. הוועדה שמעה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים, אך לא השתכנעה מגרסתה שלפיה קיבלה את הכספים מאנשים שביקרו את בנה בבית החולים. זאת, בין היתר, עקב העובדה שמדובר בסכום גבוה מאד וכן לאור היעדר מסמכים שיכולים לתמוך בגרסתה.
5. בנוסף, שקלה הוועדה גם את העובדה שהמפרה לא שיתפה פעולה עם בודקי המכס ולא הציגה בפניהם את כל הכספים שנשאה על גופה בפעם הראשונה שנשאלה על כך.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה לכאורה כי זו הפעם הראשונה שהיא מגיעה לישראל, ולא ידעה כי קיימת חובת דיווח על כספים.
7. הוועדה קיבלה את טענת המפרה לעניין המודעות לחובת הדיווח, אך כידוע, לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח או לסכום החייב בדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
8. בנוסף, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.

9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

10. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותנו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who

make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

12. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התש"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
13. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה לחומרה את היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, את העובדה שלא השתכנעה מגרסת המפרה לעניין מקור הכספים וכן את אי שיתוף הפעולה של המפרה עם אנשי המכס במעבר הגבול. יחד עם זאת, התחשבה הוועדה בכך שמדובר בהפרה ראשונה, במצבו הרפואי של בנה של המפרה וכן במכלול נסיבות העניין.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך 50,000 ש"ח בלבד.
15. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה מיד לאחר הדיון בוועדה. המפרה עודכנה כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
16. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	מישל ביטון
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 42/14, מתאריך 07.9.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

בתאריך 29.8.2014 עבר המפר לכאורה עבאל אל ראל בוחארי במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו 53,300 דולר קנדי (שווה ערך ל- 174,824 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן – "החוק"); לפיכך נתפסו כל הכספים בא.ב.ת. 554304. מכוח סעיף 27 ב' 5 לחוק איסור הלבנת הון.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבאל אל ראל בוחארי (להלן – "המפר").

אלו נימוקי החלטה:

1. ביום 29.8.2014 עבר המפר באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו 53,300 דולר קנדי (שווה ערך ל-174,824 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 29.8.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 7.9.2014.
3. המפר טען כי מקור הכספים הוא בחסכונויותו מעבודתו כשכיר וכי הכספים נועדו לצורך עלייה לישראל ומימון חתונתו.
4. הוועדה מקבלת את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת, בין השאר, בהסתמך על האסמכתאות שהוגשו לוועדה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר הודה כי הוא מכיר את חובת הדיווח, אך סבר שמדובר בסף של 100,000 דולר קנדי, ומכיוון שסבר שהכספים שהיו ברשותו הם מתחת לסף הדיווח, לא דיווח על הכספים. יחד עם זאת, הוועדה סבורה כי בנסיבות העניין, היה על המפר לעשות מאמץ ולודא מהו סף הדיווח בישראל, נטל שהנו קל במיוחד בין היתר לאור העובדה שבחקירתו ציין שהכיר את חובת הדיווח בקנדה והיה בדעה שהכספים שנשא עמו מתחת לסף הדיווח הנדרש שם. בנוסף, ברחבי שדה התעופה פזורים מספר שלטים המפרטים מהי חובת הדיווח.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, הוועדה שקלה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, וכן את מכלול נסיבות העניין, לרבות העובדה כי בנסיבות המקרה היה על המפר לעשות מאמץ ולברר ביוזמתו מהו סף הדיווח בישראל.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 7,500 ש"ח.
11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום :

עו"ד סבטלנה גרנר
חברה

זאב ציגלברג
יו"ר

אריה חן
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 43/14, מתאריך 07.9.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 31.8.2014 יצאה המפרה לכאורה מהא רואג מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותה כספים בסך של 33,250 ש"ח, 1,820 דולר אמריקאי, 402 דינר ירדני ו-50 אירו (שווה ערך ל-41,986 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו הכספים באב"ת מס' 514877 ובאב"ת מס' 514878. מכוח סעיף 27 ב' 5 לחוק איסור הלבנת הון.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' מהא רואג (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 31.8.2014 יצאה המפרה מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותה כספים בסך של 33,250 ש"ח, 1,820 דולר אמריקאי, 402 דינר ירדני ו-50 אירו (שווה ערך ל-41,986 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה מיום 31.8.2014, וכן בפני הוועדה ביום 7.9.2014.
4. הוועדה שמעה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים, אך לא השתכנעה מגרסתה שלפיה קיבלה את הכספים מאנשים שביקרו את בנה בבית החולים. זאת, לאור היעדר מסמכים כלשהם לתמיכה בגרסתה, וזאת ביחוד בנסיבות בהן מדובר בסכום כסף ניכר.
5. בנוסף, שקלה הוועדה גם את העובדה שהמפרה לא שיתפה פעולה עם בודקי המכס ולא הציגה בפניהם את כל הכספים שנשאה על גופה בפעם הראשונה שנשאלה על כך.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה לכאורה כי לא ידעה כי קיימת חובת דיווח על כספים ולא ראתה את השלטים המציינים זאת.
7. יחד עם זאת, כידוע, לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח או לסכום החייב בדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
8. בנוסף, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

10. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist

financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

12. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
13. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה לחומרה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה שלא השתכנעה מגרסת המפרה לעניין מקור הכספים וכן את אי שיתוף הפעולה של המפרה עם אנשי המכס במעבר הגבול. יחד עם זאת, התחשבה הוועדה בכך שמדובר בהפרה ראשונה, במצבו הרפואי של בנה של המפרה וכן במכלול נסיבות העניין.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך 10,000 ש"ח בלבד.
15. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה מיד לאחר הדיון בוועדה. המפרה עודכנה כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
16. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 44/14, מתאריך 07.9.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

בתאריך 1.9.2014 עבר המפר לכאורה גרבר גרגורי במסלול הירוק כשברשותו 65,000 אירו, 17,500 דולר אמריקאי ו- 4,000 ש"ח (שווה ערך ל 371,975 ש"ח), מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו הכספים בהוראת הגובה בא.ב.ת.552183.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר גרגורי גרבר (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 1.9.2014 המפר נכנס לישראל כשברשותו כסף מזומן בסך 65,000 אירו, 17,500 דולר אמריקאי ו- 4,000 ש"ח (שווה ערך ל 371,975 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 1.9.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 7.9.2014.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היות גרסת המפר אמינה ועקבית אשר נתמכה באסמכתאות מפורטות.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אי הדיווח נעשה בתום לב, לטענתו בדק ברשת האינטרנט את ההוראות לגבי תושבים חוזרים. לטענתו, לא מצא הגבלה בנוגע להכנסת כספים במזומן לישראל. עוד טען, כי לאחר טיסה ארוכה עייפות והימנעות מעישון, לא הבחין בשלטים באולמות הכניסה והיציאה במל התעופה המפרטים את חובת הדיווח.
6. לעניין זה יש לציין כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

10. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום

בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה, את נסיבותיו האישיות וכן את מכלול נסיבות העניין.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 15,000 ש"ח בלבד.

13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

אריה חן

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 45/14, מתאריך 07.9.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

בתאריך 7.9.2014 נכנס המפר לכאורה Serhii Zinchenko לישראל ועבר במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו 95,600 דולר (שווה ערך ל- 344,160 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 67,600 דולר (שווה ערך ל- 243,360 ש"ח) באב"ת 567599.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Serhii Zinchenko (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 7.9.2014 המפר נכנס לישראל כשברשותו כסף מזומן בסך 95,600 דולר (שווה ערך ל- 344,160 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 7.9.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 7.9.2014.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היות גרסת המפר אמינה ועקבית אשר נתמכה באסמכתאות מפורטות.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אי הדיווח נעשה בתום לב, וכי לא הבחין בשלטים באולמות הכניסה והיציאה בנמל התעופה המפרטים את חובת הדיווח, בין היתר בשל היותו טרוד במצב הבריאותי החמור של בתו.
6. לעניין זה יש לציין כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה ואת נסיבות

המקרה בכללותו. כמו כן, התחשבה הוועדה לקולא בנסיבות החריגות ביותר של המקרה, בהן השתכנעה הוועדה כי יעד הכספים הוא מימון הוצאות רפואיות עבור בתו של המפר. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, באופן חריג, שלא להשית עיצום כספי במקרה זה.

9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 46/14, מתאריך 14.9.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

בתאריך 8.9.2014 נכנס המפר לכאורה Dimitrii Titov לישראל ועבר במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו 30,000 דולר (שווה ערך לכ-105,000 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו הכספים באב"ת 567526. מכוח סעיף 27 ב' 5 לחוק איסור הלבנת הון.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Dimitrii Titov (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 8.9.2014 המפר נכנס לישראל כשברשותו כסף מזומן בסך 30,000 דולר (שווה ערך לכ-105,000 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 8.9.2014 וכן בדיון בפני הוועדה באמצעות בא כוחו ביום 14.9.2014.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת, בין השאר, בהסתמך על אסמכתאות שהוצגו.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אי הדיווח נעשה בתום לב, לטענתו דיווח בעל פה על הכספים בביקורת הדרכונים ולא ידע כי צריך לדווח שוב במקום נוסף.
6. ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין,

התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, הוועדה שקלה את היקפה הכספי של ההפרה, שיתוף הפעולה מצד המפר עם אנשי המכס, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים ואת העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר וכן את מכלול נסיבות העניין.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 500 ש"ח. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 47/14, מתאריך 14.9.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

בתאריך 10.9.2014 נכנס המפר לכאורה Ilya Mulyavin לישראל ועבר במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו 100,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל- 361,000 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו הכספים בהוראת הגובה בא.ב.ת 584988.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Ilya Mulyavin (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 10.9.2014 המפר נכנס לישראל כשברשותו כסף מזומן בסך 100,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל 361,000 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 10.9.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 14.9.2014.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היות גרסת המפר אמינה ועקבית אשר נתמכה באסמכתאות מפורטות.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אי הדיווח נעשה בתום לב, לטענתו, ניסה לברר לפני הגעתו בארץ מידע אודות חובת הדיווח ברשת האינטרנט, אך מבדיקה שערך ראה כי אין הגבלה על הכנסת כספים לישראל ולא מצא הוראות לעניין חובת דיווח על הכנסת כספים (לעניין זה צירף המפר תדפיס מהאתר עליו הסתמך). כמו כן, הצהיר על הכספים ביציאתו מרוסיה וצירף טופס דיווח בגין הכספים שברשותו.
6. לעניין זה יש לציין כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה ואת נסיבות המקרה בכללותן. כמו כן, התחשבה הוועדה לקולא בנסיבות החריגות ביותר של המקרה,

בהן השתכנעה הוועדה כי יעד הכספים הוא מימון טיפולים רפואיים מצילי חיים עבור
אביו אשר חולה במחלה ממארת. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, באופן חריג,
שלא להשית עיצום כספי במקרה זה.

8. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי
נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

9. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו
לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 48/14, מתאריך 14.9.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 9.9.2014 נכנס המפר לכאורה חסאם בצל מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 17,000 ש"ח, מבלי שדיווח עליהם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 5,000 ש"ח בא.ב.ת. 403551.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חסאם בצל (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 9.9.2014 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 17,000 ש"ח, מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 9.9.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 14.9.2014.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, זאת לאור האסמכתאות שהציג בפניה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי חשב בטעות שסכום הדיווח הוא 120,000 ש"ח ולא 12,000 ש"ח, כפי שרשום על גבי השילוט.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

10. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר וכן את מכלול נסיבות העניין.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח.

13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 49/14, מתאריך 29.9.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

בתאריך 22.9.2014 נכנס המפר לכאורה Arsenian Varazdat לארץ ועבר במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו 40,000 דולר (שווה ערך ל-146,000 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 12,500 דולר (שווה ערך לכ-45,625 ש"ח) באב"ת 564526.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Arsenian Varazdat (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 22.9.2014 המפר נכנס לישראל כשברשותו כסף מזומן בסך 40,000 דולר (שווה ערך ל-146,000 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי חלקם בהכנסות מהעסק שבבעלותו וחלקם ניתנו לו על ידי משפחתו, ולעניין יעד הכספים, טען כי נועדו לתשלום עבור הניתוח ומימון הטיפול הרפואי של דודו. הוועדה קיבלה את גרסת המפר בנוגע למקור ויעד הכספים, וזאת לאור האסמכתאות שהציג.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הוא אינו מכיר את חובות הדיווח בישראל. כמו כן טען כי בביקורת הדרכונים נשאל והשיב בנוגע לכספים שהיו ברשותו ושעליהם אף הצהיר בעת היציאה מרוסיה. לאור דברים אלה, הוועדה השתכנעה בתום ליבו של המפר ביחס להעדר כוונה להסתיר את הכספים, אך יחד עם זאת, יצוין כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

6. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, הוועדה שקלה את היקפה הכספי של ההפרה, שיתוף הפעולה מצד המפר עם אנשי המכס, קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, וכן את מכלול נסיבות העניין. כמו כן, התחשבה הוועדה לקולא בנסיבות החריגות ביותר של המקרה, בהן השתכנעה הוועדה כי יעד הכספים הוא מימון הוצאות רפואיות עבור דודו של המפר.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 2,000 ₪. החלטת הוועדה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד מאיה לדרמן

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

אריה חן

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 50/14, מתאריך 29.9.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

בתאריך 24.9.2014 עבר המפר לכאורה אלמוג שלום במסלול הירוק כשברשותו 45,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-164,250 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו כל הכספים בהוראת הגובה בא.ב.ת.594513.

כמו כן, כפי שעלה מהודאתו של המפר לכאורה בחקירתו במכס מיום 24.9.2014, במהלך נובמבר 2013 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג ועבר במסלול הירוק כשברשותו כ-45,000 דולר אמריקאי (שווה ערך לכ-164,250 ש"ח), מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק (להלן: "ההפרה השנייה").

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שלום אלמוג (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 24.9.2014 המפר נכנס לישראל כשברשותו כסף מזומן בסך 45,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-164,250 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. במהלך נובמבר 2013 נכנס המפר לישראל דרך נתב"ג ועבר במסלול הירוק כשברשותו כ-45,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-164,250 ש"ח), מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק (להלן: "ההפרה השנייה").
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 24.9.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 29.9.2014.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היות גרסת המפר אמינה ועקבית אשר נתמכה באסמכתאות מפורטות.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי האי דיווח נעשה בתום לב שכן לא ידע על חובה זו בישראל. יחד עם זאת, הוועדה סבורה כי היה על המפר לעשות מאמץ ולברר ביוזמתו מהו סף הדיווח בישראל, שכן בחקירתו ובדיון בפני הוועדה ציין שהכיר את חובת הדיווח בארצות הברית והיה בדעה שדיווח עליהם בארה"ב בפני בודקי הביטחון.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.

7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותנו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who

make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

10. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפן הכספי של שתי ההפרות, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה כהגדרתה בחוק, תום ליבו של המפר, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, וכן את מכלול נסיבות העניין.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 10,000 ש"ח.
13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 51/14, מתאריך 06.10.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

בתאריך 3.10.2014 עבר המפר לכאורה דוויק משה במסלול הירוק כשברשותו 820 יורו, 4,100 דולר הונג קונג ו-30,200 דולר אמריקאי (שווה ערך לכ-116,552 ₪) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 820 יורו, 4,100 דולר הונג קונג ו-2,880 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-16,287 ₪) בא.ב.ת. 579126.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר משה דוויק (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. בתאריך 3.10.2014 עבר המפר במסלול הירוק כשברשותו 820 יורו, 4,100 דולר הונג קונג ו-30,200 דולר אמריקאי (שווה ערך לכ-116,552 ₪) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 5.10.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 6.10.2014.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היות גרסת המפר אמינה אשר נתמכה באסמכתאות.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את החובה בישראל ולא הבחין בשלטים באולמות הכניסה והיציאה בנמל התעופה המפרטים את חובת הדיווח.
6. לעניין נושא המודעות יצוין כי, כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק. בנסיבות אלו בהן מדובר באיש עסקים המרבה בנסיעות עסקים, מצופה היה כי המפר יטרח, לכל הפחות, לברר אודות החובה בישראל ולנהוג על פיה. כמו כן, ברחבי שדה התעופה פזורים שלטים רבים במספר שפות המסבירים על החובה כאמור.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including

legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

11. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

12. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה, היותו איש עסקים המרבה בנסיעות והציפייה כי לכל הפחות יברר אודות חובת הדיווח, אך גם את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה ואת מכלול נסיבות העניין.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 2,000 ש"ח.

14. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדין בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד ד"ר שלומית ווגמן	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 52/14, מתאריך 06.10.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 3.10.2014 נכנס המפר לכאורה אלכסנדר לוי לישראל דרך טרקלין העסקים "מצדה" בנמל התעופה בן-גוריון כשברשותו 20,000 אירו (שהם כ-95,892 ₪) וברשות נוסעים נוספים שהגיעו איתו במטוסו הפרטי 30,000 דולר אמריקאי (שהם כ-115,925 ₪). התעורר חשד שכל הכספים שייכים למפר לכאורה, וכי הוא לא דיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך נתפסו הכספים בא.ב.ת 579129.

החלטת הוועדה :

בנסיבות העניין, הוועדה השתכנעה מטענת המפר לפיה הסכום שהיה ברשותו כאשר נכנס לישראל לא היה חייב בדיווח, זאת נוכח גרסתו, גרסת שני הנוסעים האחרים, האסמכתאות שהוצגו בפניה ונסיבותיו הייחודיות של המקרה. לאור זאת הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק לא הופרו על ידי מר לוי.

על החתום :

שלומית ווגמן
חברת ועדה

זאב ציגלברג
יו"ר הוועדה

אריה חן
חבר ועדה

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 53/14, מתאריך 19.10.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 8.10.2014 עבר המפר לכאורה איאד סובחי במסלול הירוק כשברשותו 53,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-197,690 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 50,000 דולר (שווה ערך ל-186,500 ש"ח) בא.ב.ת 579204.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סובחי איאד (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 8.10.2014 נכנס המפר לישראל ועבר במסלול הירוק כשברשותו 53,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-197,690 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 8.10.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 19.10.2014.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היותה אמינה ועקבית וכן לאור המסמכים שהציג בנוגע למקור הכספים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את החובה בישראל ולא הבחין בשלטים באולמות הכניסה והיציאה שנמל התעופה המפרטים את חובת הדיווח.
6. לעניין נושא המודעות יצוין כי, ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח. מעבר לנדרש יצוין כי בנסיבות מקרה זה, מצופה היה כי המפר יטרח, לכל הפחות, לברר אודות החובה בישראל שכן בחקירתו ובדיון בפני הוועדה ציין שהכיר את חובת הדיווח בארצות הברית, דיווח על הכספים ביציאתו מהמדינה ואף ניסה לברר על קיומה של חובת דיווח בארץ.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

10. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן את מכלול נסיבות העניין.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 7,500 ש"ח.
13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד תמר ולדמן	קובי יהב	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 54/14, מתאריך 19.10.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 13.10.2014 נכנס המפר לכאורה זאיד אבו רזק מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 39,750 ש"ח, מבלי שדיווח עליהם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 27,750 ש"ח בא.ב.ת. 403552.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר זאיד אבו רזק (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 13.10.2014 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 39,750 ש"ח, מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 13.10.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 19.10.2014.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, בין היתר, בשל היותה אמינה ועקבית.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, הוועדה לא השתכנעה מטענת המפר לכאורה כי חשב בטעות שסכום הדיווח הוא 120,000 ש"ח ולא 12,000 ש"ח, שכן הדברים רשומים בבירור על גבי השילוט.
6. בנוסף יצוין כי חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי הופרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

10. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר וכן את מכלול נסיבות העניין.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 5,000 ש"ח.
13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד תמר ולדמן	קובי יחב	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 55/14, מתאריך 26.10.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 17.10.2014 עבר המפר לכאורה עבד אלמנעם אגאבריה מירדן ועבר יחד עם חברו במסלול הירוק. ברשותם של השניים היה סכום כולל של 42,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-155,820 ש"ח). ברשותו של המפר לכאורה היה סכום של 22,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-81,620 ש"ח). ברשות חברו היה סכום של 20,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-74,200 ש"ח). המפר לכאורה לא דיווח על הכנסת הכספים. זאת, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו הכספים בא.ב.ת. 678384.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבד אלמנעם אגאבריה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 17.10.2014 עבר המפר במסלול הירוק כשברשותו 42,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-155,820 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. המפר לכאורה וחברו השמיעו את טענותיהם בחקירתם מיום 17.10.2014, השלמת חקירתם מיום 19.10.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 26.10.2014.
4. מעובדות המקרה וגרסאות המפר וחברו וכן מאסמכתאות שצירפו, עולה כי הכספים שנשארו השניים היו שייכים למעשה למפר, וכי הם חולקו בין המפר לחברו בטענת החזר הלואה שנטל מחברו לפני מספר חודשים. הוועדה התקשתה לקבל את גרסתם זו אשר לא נתמכה באף מסמך המעיד על מתן הלואה. יתרה מכך, תמוהה בפני הוועדה הטענה לפיה המפר החזיר רק חלק מסכום ההלואה כאשר היה בידי המפר להחזיר את מלוא הסכום וכן העובדה כי חברו נסע במיוחד לירדן לשם קבלת החזר ההלואה שעה ששניהם מתגוררים באותו כפר בישראל. לפיכך, החליטה הוועדה כי יש לראות בסכומים שנתפסו כסכום אחד כולל, אשר פוצל באופן מלאכותי בין המפר וחברו.
5. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנֵיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.

6. בכל הנוגע למקור הכספים, הוועדה קיבלה את גרסת המפר, וזאת בהסתמך על גרסאות המפר וחברו והמסמכים שהוגשו לוועדה.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח, ואף דיווח על הכנסת כספים מספר פעמים בעבר אך טעה לחשוב שבמקרה זה לא חלה עליו החובה מאחר ולא עבר את סף הדיווח.
8. לעניין נושא המודעות יצוין כי, כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
9. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

12. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

13. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
14. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את פיצול הסכום בין מפר לחברו, את חוקיות מקור הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן את מכלול נסיבות העניין. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 10,000 ש"ח.
15. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

קובי יחב

יו"ר

אריה חן

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 56/14, מתאריך 05.11.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 2.11.2014 יצא המפר לכאורה אבו עמרה יחיא מישראל לרצועת עזה דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 18,100 ש"ח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו הכספים באב"ת מס' 403553.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו עמרה יחיא (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

1. ביום 2.11.2014 יצא המפר מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 18,100 ש"ח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 3.11.2014, וכן בפני הוועדה (באמצעות שיחת ועידה טלפונית) ביום 5.11.2014. גרסתה של גב' אבו עמרה בדור, המעורבת בעניין, נשמעה ביום 2.11.2014.
3. המפר ואחייניתו, אבו עמרה בדור, הגיעו למעבר ארז במטרה לצאת מישראל לרצועת עזה וזאת לאחר שנכנסו לישראל לצורך קבלת טיפולים רפואיים.
4. הוועדה קיבלת את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. זאת, בין היתר, בשל היות הגרסאות שלו ושל אחייניתו, עקביות, תואמות ואמינות וכן לאור המסמכים הרפואיים שהוצגו בפניה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי אינו מודע לחובת הדיווח. לטענתו, זו הפעם הראשונה בה נכנס לישראל מזה 14 שנים ולא ידע על החובה בחוק. כמו כן, לטענתו לא שם לב לשלטים המצויים במעבר.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס במעבר הגבול, את היות ההפרה הראשונה, את נסיבותיו האישיות וכן את מכלול נסיבות העניין.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 500 ש"ח.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 57-58/14, מתאריך 24.11.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

בתאריך 5.11.2014 עברו המפרים לכאורה סלמאן אלעתאיקה ו- סלם שליבי במעבר גבול "יצחק רבין" כשברשות כל אחד מהם 55,000 דולרים אמריקאיים (שווה ערך ל-209,000 ש"ח), מבלי שדיווחו על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו הכספים בהוראת הגובה בא.ב.ת. 401788 וא.ב.ת. 401789. לבקשתם הצדדים ובהסכמתם, אישר בית המשפט השלום באילת (כב' השופט יוסי טופף) את תפיסת הכספים ל-10 ימים נוספים, עד יום 24.11.2014.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סלמאן אלעתאיקה ומר סלם שליבי (להלן: "המפרים").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשו בקשות להטלת עיצום כספי על המפרים בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. בתאריך 5.11.2014 עברו המפרים לכאורה במעבר גבול "יצחק רבין" כשברשות כל אחד מהם 55,000 דולרים אמריקאיים (שווה ערך ל-209,000 ש"ח), מבלי שדיווחו על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתם של המפרים לכאורה נשמעה בחקירתם בימים 5-6.11.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 24.11.2014 באמצעות בא כוחם.
4. הוועדה אינה מקבלת את גרסאות המפרים לעניין מקור ויעד הכספים. ראשית, הגרסה שהציגו המפרים בחקירתם לפיה מקור הכספים במכירת גמלים וכבשים, אינה מגובה בכל אסמכתא שהיא, ולו לכאורית, לגיבוי טענתם. מר אלעתאיקה אשר סיפר בחקירתו כי ניהל מו"מ על התמורה בגין הגמלים והכבשים, לא ידע לציין אף לא את שמו של הקונה מולו עשה את העסקה (עמוד 3 לחקירה, שורות 16-21), ומר שליבי טען כי מכר את הגמלים והכבשים "בשחור ללא ניירות" (עמוד 2 לחקירה, שורות 24-27). המפרים אף לא הציגו כל אסמכתא המעידה על כוונתם הנטענת לרכוש בית בעקבה, ואף לא ניסו לספק נתונים בסיסיים בנוגע לנכס שבכוונתם לרכוש על מנת שיעלה בידם לבסס את טענתם. מעבר לכך, הוועדה תמהה לגבי העובדה שהמפרים הציגו גרסאות זהות כמעט לגבי מקור ויעד הכספים, ואף הסכום שהיה בידיהם בגין עסקאות אלה היה זהה. שנית, ב"כ המפרים הציג גרסה שונה בדיון בפני הוועדה לגבי מקור הכספים, לפיה מדובר בחסכוניות מעבודה וצבירת הון משפחתי לאורך השנים. אף טענה זו לא הפיסה את דעת הוועדה בנוגע למקור הכספים, שכן המפרים אינם בעלי כושר השתכרות שמאפשר לחסוך

סכומי כסף בסדר גודל זה בהתחשב בגילם ובתחום עיסוקם המוצהר (בני 19 ו-26; מר שבילי אינו עובד מזה 3 חודשים ולפני כן עבד 3 שנים בחברת שמירה).

מעבר לכך, עצם העובדה שהמפרים הסתירו את הכספים, והאופן בו הסתירו את הכספים כך שנדרש פירוק משענת היד כדי לחשפם, מעורר ספק רב לגבי מקור הכספים ויעדם. לאור האמור לעיל, הוועדה התקשתה להשתכנע בדבר מקורם הלגיטימי של הכספים או יעדם.

5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפרים טענו כי לא הכירו את החובה ולא הבחינו בשלטים המורים לגבי חובת הדיווח, הגם שאלה מוצבים לאורך כל המעבר גם בשפה הערבית, ועל אף שהמפרים עברו במעבר הגבול מספר פעמים (מר שליבי העיד כי עבר שם שבע פעמים).

6. לעניין נושא המודעות יצוין כי, כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.

7. לעניין זה יש לציין כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרים הפרו את חובת הדיווח.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, בכדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

ראו בעניין זה, דברי ההסבר להצעת החוק לאיסור הלבנת הון, שם נאמר בהקשר לסעיף 9 לחוק, כי מכיוון שאחת הדרכים להלבנת הון הינה הברחת מזומנים דרך גבולות הארץ, בכניסה לישראל או ביציאה ממנה, מוצע להטיל חובת דיווח על הוצאתם או הכנסתם של כספים, כשמוסבר שם כי "חובת הדיווח כמוצע בסעיף זה היא הכרחית במלחמה בהלבנת ההון, ועל כן מוצע להטילה על אף שתכביד, במידה מסוימת, גם על מי שנכנס לישראל כעולה כשרכושו מחוץ לישראל הומר לכספים" (הצעת חוק איסור הלבנת הון, תשנ"ט-1999, ה"ח 2809).

10. עוד לעניין חשיבות משטר הדיווחים קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב** נ' **מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005) :

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

12. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
13. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי המשמעותי של ההפרה בכל אחד מהמקרים (סכום כפול מהסכום אותו ניתן להעביר ללא דיווח), את העובדה שלא קיבלה את הוועדה התקשתה להשתכנע בדבר מקורם הלגיטימי של הכספים.
13. טענת המפרים לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה שהכספים הוסתרו באופן המעורר ספק רב בנוגע למקורם או יעדם, את העובדה כי זוהי הפרתם הראשונה וכן את מכלול נסיבות העניין.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על כל אחד מהמפרים, עיצום כספי בסך 80,000 ש"ח.
15. ב"כ המפרים עודכן כי החלטת הוועדה תועבר אליו בסמוך לאחר החלטת הוועדה.
16. למפרים זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד מאיה לדרמן	רפי גבאי	גיוני פיטוסי
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 59/14, מתאריך 17.11.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 11.11.2014 נכנס המפר לכאורה עבדללה אבו ג'אבל מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 25,200 ש"ח מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 13,200 ש"ח בא.ב.ת. 403554.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבדאללה אבו גבל (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 11.11.2014 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 25,200 ש"ח מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 16.11.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 17.11.2014.
4. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים הינם כספים מעסקו המיועדים לקניית דודים משומשים בישראל לשם מכירתם בעזה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר בהסתמך, בין השאר, על האסמכתאות שהוצגו בפניה.
1. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי זו הפעם הראשונה בה נכנס לישראל עם כספים, והוא אינו מודע לחובת דיווח על הכנסת כספים במזומן לישראל. כמו כן, לטענתו לא ראה את השלטים בעת המעבר.
5. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התש"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את מכלול נסיבות העניין.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,500 ש"ח.
11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	ציון אפרתי
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 60/14, מתאריך 17.11.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 12.11.2014 נכנס המפר לכאורה נביל מקוסי מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 60,000 ש"ח מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 48,000 ש"ח בא.ב.ת 403555.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נביל מקוסי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 12.11.2014 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 60,000 ש"ח מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 16.11.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 17.11.2014.
4. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר לכאורה כי מקור הכספים בחשבון הבנק שלו בעזה, והוא התכוון לשלם באמצעותם לעמיל המכס בגין יבוא סחורה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה, בין היתר, לאור האסמכתאות שהציג בפניה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי הוא מודע לחובת הדיווח, אך עקב בלבול אשר נגרם מהסטת תשומת ליבו על ידי גורם חיצוני, וכן עקב העובדה שלא ידע היכן למלא את טופס ההצהרה ולהגישו לאנשי המכס, לא דיווח באותו היום.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. זאת ועוד, בנסיבות דנן, בהן המפר הינו איש עסקים המכיר את חובת הדיווח, היה מצופה שיברר כיצד והיכן יש לדווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with

Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

10. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את מכלול נסיבות העניין.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 5,000 ש"ח.
13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	ציון אפרתי
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 61/14, מתאריך 24.11.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

בתאריך 17.11.2014 עבר המפר לכאורה ויקטור ביסמוט במסלול הירוק כשברשותו 196,020 אירו (שווה ערך ל-935,015 ש"ח), מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו הכספים בהוראת הגובה בא.ב.ת. 564978.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ויקטור ביסמוט (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
 2. ביום 17.11.2014 עבר המפר לכאורה במסלול הירוק כשברשותו כסף מזומן בסך 196,020 אירו (שווה ערך ל-935,015 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
 3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 17.11.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 24.11.2014.
 4. לאור כנות דברי המפר ואביו בדיון בפני הוועדה, השתכנעה הוועדה כי מקור הכספים בהון שאביו של המפר צבר במהלך השנים בעסקיו וכי נועד לשמשו למטרת עליה שלו ושל משפחתו לארץ.
 5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את החובה בישראל ולא הבחין בשלטים באולמות הכניסה והיציאה בנמל התעופה המפרטים את חובת הדיווח.
1. לעניין נושא המודעות יצוין כי, כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק. בנסיבות אלו בהן אביו של המפר הוא איש עסקים היודע כי קיימות הגבלות על העברת כספים, מצופה היה כי יטרח, לכל הפחות, לברר אודות החובה בישראל ולנהוג על פיה. כמו כן, ברחבי שדה התעופה פזורים שלטים רבים במספר שפות המסבירים על החובה כאמור.
 2. לעניין זה יש לציין כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
 3. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

4. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, בכדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

ראו בעניין זה, דברי ההסבר להצעת החוק לאיסור הלבנת הון, שם נאמר בהקשר לסעיף 9 לחוק, כי מכיוון שאחת הדרכים להלבנת הון הינה הברחת מזומנים דרך גבולות הארץ, בכניסה לישראל או ביציאה ממנה, מוצע להטיל חובת דיווח על הוצאתם או הכנסתם של כספים, כשמוסבר שם כי "חובת הדיווח כמוצע בסעיף זה היא הכרחית במלחמה בהלבנת ההון, ועל כן מוצע להטילה על אף שתכביד, במידה מסוימת, גם על מי שנכנס לישראל כעולה כשרכשו מחוץ לישראל הומר לכספים" (הצעת חוק איסור הלבנת הון, תשנ"ט-1999, ה"ח 2809).

5. עוד לעניין חשיבות משטר הדיווחים קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

6. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה, את שיתוף הפעולה המלא של המפר עם רשויות האכיפה, את נסיבותיו האישיות וכן את מכלול נסיבות העניין.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 50,000 ש"ח.
10. החלטת הוועדה נמסרה למפר בסמוך לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד מאיה לדרמן

חברה

רפי גבאי

יו"ר

גיוני פיטוסי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 62/14, מתאריך 24.11.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 18.11.14 הגיע המפר לכאורה עצאם שאנטי למעבר ארז, במטרה להיכנס לישראל, כשברשותו 70,000 ש"ח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 58,000 ש"ח בא.ב.ת. 403557.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עצאם שנטי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 18.11.14 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 70,000 ש"ח, מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 18.11.2014 וכן בפני הוועדה ביום 24.11.2014.
4. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר לכאורה כי מקור הכספים מעסקיו בעזה, והוא התכוון לרכוש באמצעותם פירות וירקות בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
5. ביום 20.1.2013 פורסם ברשומות צו איסור הלבנת הון (שינוי התוספת הרביעית לחוק), התשע"ג-2013 (להלן: "הצו"), בו נקבע כי סף הדיווח על כספים שנושא עמו אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל יעמוד על 12,000 ש"ח.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי הוא מודע לחובת הדיווח, אך מאחר והתרגש מאוד בשל ביקורו הראשון בישראל, שכח לעשות כן.
7. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את מכלול נסיבות העניין.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח בלבד.
13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד מאיה לדרמן	רפי גבאי	גיוני פיטוסי
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 63/14, מתאריך 24.11.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 18.11.14 הגיע המפר לכאורה זוהיר ראפתי למעבר ארז, במטרה להיכנס לישראל, כשברשותו 20,000 ש"ח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 8,000 ש"ח בא.ב.ת. 403556.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר זוהיר ראפתי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 18.11.14 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 20,000 ש"ח, מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 18.11.2014 וכן בפני הוועדה ביום 24.11.2014.
4. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר לכאורה כי מקור הכספים בקופת חנותו בעזה, והוא התכוון לרכוש באמצעותם אביזרי חשמל בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
5. ביום 20.1.2013 פורסם ברשומות צו איסור הלבנת הון (שינוי התוספת הרביעית לחוק), התשע"ג-2013 (להלן: "הצו"), בו נקבע כי סף הדיווח על כספים שנושא עמו אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל יעמוד על 12,000 ש"ח.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי הוא מודע לחובת הדיווח, כי דיווח בעבר על הכנסת כספים לישראל ואף במקרה זה התכוון לדווח. לטענתו, מאחר והוא זקוק לסיוע במילוי טפסי ההצהרה בשל בעיות ראייה, ומאחר ובעמדת המכס לא נכחו באותו הזמן אנשי המכס אשר היה בידם כדי לסייע לו, החליט בזמן שהוא ממתין להם, ללכת לרכוש שתיה, ובזמן זה נתפס על ידי בודקי המכס.
7. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסים הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את מכלול נסיבות העניין.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 800 ש"ח בלבד.
13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

גיוני פיטוסי	רפי גבאי	עו"ד מאיה לדרמן
חבר	יו"ר	חברה

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 64/14, מתאריך 27.11.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 20.11.14 נכנס המפר לכאורה מחמד אבו עאצי לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו 23,720 ש"ח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 11,720 ש"ח בא.ב.ת. 403558.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחמד אבו עאצי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 20.11.14 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 23,720 ש"ח, מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 20.11.2014 וכן בפני הוועדה ביום 27.11.2014.
4. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר לכאורה כי מקור הכספים מעסקיו בעזה, והוא התכוון לרכוש באמצעותם סחורה בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
1. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי הוא מודע לחובת הדיווח, ואף דיווח בעבר על הכנסת כספים לישראל. אך, לטענתו, כאשר הגיע לעמדת המכס לא עמד בה אף נציג והוא לא ראה את טפסי הדיווח.
2. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. זאת ועוד, בנסיבות העניין, המפר הכיר את חובת הדיווח ואף לדבריו דיווח בעבר על כספים שהכניס לישראל.
3. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

4. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את מכלול נסיבות העניין.
5. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 500 ש"ח.
6. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
7. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד תמר ולדמן
חברה

זאב ציגלברג
יו"ר

אריה חן
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 65/14, מתאריך 27.11.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 24.11.2014 עבר המפר לכאורה עבד אל חי מוניר במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו 30,000 דולר (שווה ערך ל-115,800 ש"ח), מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן – "החוק"); לפיכך נתפסו 3,800 דולר (שהם כ-14,805 ₪) בא.ב.ת. 564359.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבד אל חי מוניר (להלן – "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. ביום 24.11.2014 עבר המפר באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו 30,000 דולר (שווה ערך ל-115,800 ש"ח), מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 24.11.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 27.11.2014.
3. המפר טען כי מקור הכספים הוא בחסכונוותיו מעבודתו וכי הכספים נועדו לצורך סיוע לאביו החולה המתגורר בארץ.
13. הוועדה מקבלת את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת, בין השאר, בהסתמך על האסמכתאות שהוגשו לוועדה.
14. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את החובה בישראל ולא הבחין בשלטים באולמות הכניסה והיציאה בנמל התעופה המפרטים את חובת הדיווח.
15. לעניין המודעות לחובת הדיווח יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
16. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
17. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום

בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

18. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, הוועדה שקלה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות וכן את מכלול נסיבות העניין לרבות נסיבותיו האישיות של המפר.

19. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל על המפר עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח.

20. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

21. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 66/14, מתאריך 09.12.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 1.12.14 נכנס המפר לכאורה עומר חבוב לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו 28,000 ש"ח ו- 35,000 דולר אמריקאי (שווה ערך לכ- 164,850 ש"ח) בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 16,000 ש"ח ו- 35,000 דולר אמריקאי בא.ב.ת. 403559.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עומר חבוב (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לרצועת עזה.
2. ביום 1.12.2014 נכנס המפר לעזה מישראל דרך מעבר ארז כשברשותו 28,000 ש"ח ו- 35,000 דולר אמריקאי (שווה ערך לכ- 164,850 ש"ח), ומבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 1.12.2014 וכן בפני הוועדה ביום 9.12.2014.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו והוא הביא עמו את הכספים מעזה לצורך רכישת סחורה מהספקים עמם הוא עובד. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי הוא מודע לחובת הדיווח, ואף נוהג לדווח באופן קבוע בעת כניסותיו ויציאותיו התדירות דרך המעבר. עם זאת, לטענתו הפעם היה מאוד לחוץ ובשל כך שכח לדווח.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את שיתוף הפעולה עם אנשי המכס וכן את מכלול נסיבות העניין.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 10,000 ש"ח בלבד.
10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן חברה	זאב ציגלברג יו"ר	מישל ביטון חבר
------------------------	---------------------	-------------------

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 67/14, מתאריך 09.12.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 1.12.14 יצא המפר לכאורה איאד אבו עואד מישראל לרצועת עזה דרך מעבר ארז כשברשותו 15,200 ש"ח, 10,200 דולר אמריקאי, 15 דינר ירדני ו- 154,000 שילינג אוגנדה (שווה ערך לכ- 55,382 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 10,200 דולר אמריקאי, 3,200 ש"ח, 15 דינר ירדני ו- 154,000 שילינג אוגנדה בא.ב.ת. 403560.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איאד אבו עואד (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לרצועת עזה.
2. ביום 1.12.2014 נכנס המפר לעזה מישראל דרך מעבר ארז כשברשותו 15,200 ש"ח, 10,200 דולר אמריקאי, 15 דינר ירדני ו- 154,000 שילינג אוגנדה (שווה ערך לכ- 55,382 ש"ח), ומבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 1.12.2014 וכן בפני הוועדה ביום 9.12.2014.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר במקדמה אשר קיבל מהאוו"ם, על חשבון משכורתו החודשית, ואשר נועדה לכסות את הוצאותיו בעת שהייתו במרכז אפריקה. לטענת המפר, המערכת הבנקאית באזור מרכז אפריקה הינה כושלת והוא חושש להפקיד שם את כספיו. לכן נשא עמו את הכספים שקיבל בעת שהגיע לבקר את משפחתו ברצועת עזה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה, בין היתר, נוכח אסמכתאות שהוצגו בפניה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי הוא אינו מודע לחובת הדיווח, כי היה עייף מהטיסה הארוכה ולא הבחין בשלטים וכי זו הפעם הראשונה שהוא נושא עמו כספים. כמו כן, טען המפר כי מעולם לא ביקר במדינות אירופה או בארה"ב, ולא נתקל בחובת דיווח בעת המעבר במעברי הגבול באפריקה.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.

1. הוועדה לקחה בחשבון במסגרת שיקוליה את העובדה שמדו"ח תפיסת הכספים במעבר הגבול עולה כי המפר לא הוציא את כל הכספים שהיו ברשותו כשנשאל על כך וכי היה צורך לשאול אותו מספר פעמים בנוגע לכספים בטרם הראה לחוקר את כל הכספים שנשא עמו.
2. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התש"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
3. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את היעדר שיתוף הפעולה עם אנשי המכס וכן את מכלול נסיבות העניין.
4. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 5,000 ש"ח בלבד.
5. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
6. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	מישל ביטון
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 68/14, מתאריך 09.12.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 2.12.14 יצא המפר לכאורה מוחמד חמד מישראל לכיוון עזה דרך מעבר ארז כשברשותו 22,450 ש"ח ו- 200 דולר אמריקאי (שווה ערך לכ- 23,240 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 11,240 ש"ח בא.ב.ת. 403561.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד חמד (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לרצועת עזה.
2. ביום 2.12.2014 יצא המפר מישראל לכיוון עזה דרך מעבר ארז כשברשותו 22,450 ש"ח ו- 200 דולר אמריקאי (שווה ערך לכ- 23,240 ש"ח), ומבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 2.12.2014 וכן בפני הוועדה ביום 9.12.2014.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו והוא הביא עמו את הכספים מעזה על מנת לשלם מקדמה עבור רכישת סחורה מחברון, את היתרה החזיר עמו לעזה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי הוא מודע לחובת הדיווח בעת הכניסה לישראל, ודיווח בהתאם כאשר נכנס מרצועת עזה. לטענתו, לא ידע על החובה לדווח גם בעת היציאה ולכן לא דיווח.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין,

התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, את העובדה כי דיווח בעת הכניסה לישראל וכן את מכלול נסיבות העניין.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 500 ש"ח בלבד.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	מישל ביטון
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 69/14, מתאריך 09.12.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 7.12.2014 נכנסה המפרה לכאורה Boleslawa Koscielcka Marta לישראל ועברה במסלול הירוק כשברשותה 70,000 דולר אמריקאי (שווה ערך לכ- 277,200 ש"ח), מבלי שדיווחה על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 45,000 דולר (שווה ערך לכ- 178,000 ש"ח) בהוראת הגובה בא.ב.ת. 555040.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' Boleslawa Koscielcka Marta (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 7.12.2014 נכנסה לישראל כשברשותה כסף מזומן בסך 70,000 דולר (שווה ערך לכ- 277,200 ש"ח), מבלי שדיווחה על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה מיום 7.12.2014, באמצעות ב"כ המפרה בכתב טענות שהועבר לוועדה ביום 8.12.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 9.12.2014.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היות גרסת המפרה אמינה ועקבית אשר נתמכה באסמכתאות.
5. ראשית, טענה המפרה כי לא היה עליה לדווח על סכום הכסף שנשאה עמה, שכן הגיעה יחד עם בן זוגה ובת דודתה והכסף נועד לשימוש המשותף ולשיטתה כל אדם רשאי להכניס לישראל כספים בסכום של עד 100,000 ש"ח מבלי שיידרש להצהיר על כך.
6. אין בידי הוועדה לקבל טענה זו. בהחלטת ועדת העיצומים מס' 20/09 אליעזר מרגולין, מיום 20.8.2009, קבעה הוועדה כי פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9.
7. פרשנות שלפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לארץ אף שמדובר בבני משפחה, מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
8. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי אי הדיווח נעשה בתום לב מכיוון שלא הכירה את חובת הדיווח. כמו כן, טענה כי לאחר הגעתם לנתב"ג, נלקח בן זוגה לחקירה על ידי רשות האוכלוסין ובמהלכה הם נשאלו והשיבו לגבי הכספים שהיו ברשותם.

לטענתה, סברה המפרה כי בכך השלימה כל חובת דיווח לעניין הכספים המצויים ברשותה.

9. לעניין זה יש לציין כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח. בנוסף, הוועדה אינה מקבלת את טענת המפרה לעניין ההתנהלות אל מול מרשם האוכלוסין. בהתאם להוראות הדין החל על הדיווח במעברי הגבול, הדיווח נעשה באמצעות טופס המוגש לפקיד המכס, לא ניתן לדווח בכל דרך אחרת ובוודאי שלא ניתן לראות באמירה שנאמרה לחוקר מטעם רשות האוכלוסין כמספקת לעניין זה.

10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

11. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

12. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

13. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

14. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתה הראשונה, את שיתוף הפעולה של המפרה עם רשויות האכיפה וכן את מכלול נסיבות העניין.

15. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך 7,500 ש"ח בלבד.

16. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה מיד לאחר הדיון בוועדה. המפרה עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

17. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

מישל ביטון

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 70/14, מתאריך 14.12.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 7.12.2014 נכנס המפר לכאורה עימד נעים מעזה לישראל דרך מעבר ארוז כשברשותו כספים בסך של 154,454 ש"ח מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 142,154 ש"ח בא.ב.ת. 403562.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נעים עימד (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 7.12.2014 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארוז כשברשותו כספים בסך של 154,454 ש"ח מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 7.12.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 14.12.2014.
4. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים הינם כספים מעסקו המיועדים לקניית מכוניות משומשות בישראל לשם מכירתן בעזה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר בהסתמך, בין השאר, על האסמכתאות שהוצגו בפניה.
1. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי זו הפעם הראשונה בה נכנס לישראל עם כספים, והוא אינו מודע לחובת דיווח על הכנסת כספים במזומן לישראל. כמו כן, לטענתו לא ראה את השלטים בעת המעבר.
5. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. בנסיבות המקרה, המפר לא שיתף פעולה באופן מלא עם הבודקים ולא הצהיר על כל הכסף שהיו עימו אלא רק על חלק ממנו, וגם זאת רק לאחר שאלות חוזרות של בודק המכס. הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר בנושא.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

10. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, אי שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את מכלול נסיבות העניין.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 15,000 ש"ח בלבד.

12. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

אריה חן

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 71/14, מתאריך 14.12.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 9.12.14 הגיע המפר לכאורה עבד אלפתאח אבו חלימה למעבר ארז, במטרה לצאת מישראל לעזה, כשברשותו 35,520 ש"ח החייבים בדיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 23,520 ש"ח בא.ב.ת. 403564.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבד אלפתאח אבו חלימה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי החלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לרצועת עזה.
2. ביום 9.12.14 נכנס המפר לעזה מישראל דרך מעבר ארז כשברשותו 35,520 ש"ח מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 9.12.2014 וכן בפני הוועדה ביום 14.12.2014.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו והוא הביא עמו את הכספים מעזה על מנת לרכוש סחורה בישראל, את היתרה התכוון להחזיר עמו לעזה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי לא הבין את חובת הדיווח כראוי. בטעות סבר כי משדיווח באותו יום על הכספים שהיו עימו עת נכנס לישראל, לא חשב שיש לדווח על היתרה ביציאה מישראל.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר,

ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את שיתוף הפעולה עם אנשי המכס, את תום ליבו של המפר, את העובדה כי דיווח בעת הכניסה לישראל וכן את מכלול נסיבות העניין.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 500 ש"ח בלבד.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 72/14, מתאריך 14.12.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 10.12.2014 נכנס לישראל המפר לכאורה חסן חטיב דרך מעבר הירדן מלווה באחיו כשברשותם של השניים סכום כולל של 34,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-132,600 ש"ח). ברשותו של המפר לכאורה היה סכום של 21,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-81,900 ש"ח). ברשות אחיו היה סכום של 13,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-50,700 ש"ח). המפר לכאורה לא דיווח על הכנסת הכספים. זאת, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו הכספים בא.ב.ת. 341210.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חסן חטיב (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 10.12.2014 עבר המפר במעבר הירדן לכיוון ישראל המלווה באחיו כשברשותם 34,000 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-132,600 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. המפר ואחיו השמיעו את טענותיהם בחקירתם מיום 10.12.2014. המפר העביר עמדתו בכתב לוועדה ביום 12.12.2014 וכן השמיע את טענותיו בדיון בפני הוועדה ביום 14.12.2014.
1. לעניין מקור הכספים, טען המפר בחקירתו כי כל הכספים הם שלו ומקורם בעסקו, והוא משך אותם מחשבון העסק וחילק אותם בירדן בינו לבין אחיו מאחר וחשש להחזיק ברשותו סכום גדול בזמן שהותו בירדן. לעומת זאת, אחיו של המפר טען בחקירתו כי הכספים אותם נשא בסך של 13,000 דולר הם כספיו הפרטיים, אותם נטל מהכספת שבביתו ערב הנסיעה לירדן לשם קניית חלקי חילוף בעבור העסק, וכי לא ידע כמה כספים היו ברשות המפר. במכתב לוועדה מיום 12.12.2014 וכן בדיון בפני הוועדה, הציג המפר גרסה שונה מזו שהציג בחקירה, לפיה מקור הכספים שלו ושל אחיו הם נפרדים: והסכום של ה-21,000 דולר שייך לו בלבד ומקורו בעסקו, ואילו הכספים בסך 13,000 דולר שייכים לאחיו, והם כספיו הפרטיים.
2. מעובדות המקרה וגרסאות המפר ואחיו הוועדה השתכנעה כי מדובר בסכום אחד אשר הגיע מאותו המקור ונועד לאותו יעד. הוועדה מצאה כמהימנה את גרסתו הראשונית של המפר כפי שנמסרה בחקירתו, לפיה מדובר בסכום אחד אשר הגיע מאותו מקור (עסקו

- של המפר) ואשר נועד לקניית חלקי חילוף בירדן, וכי הוא חולק בין האחים בשל חששו של המפר לשאת לבדו סכום גדול.
3. הוועדה לא השתכנעה מטענת אחיו של המפר, לפיה הוא נטל את כספיו האישיים לשם קניית חלקי חילוף וכי לא היה לו מושג מהו הסכום אותו נושא המפר (אשר נסע יחד עימו לקנות את אותם חלקי חילוף לאותו בית העסק).
4. כמו כן, גרסתו המאוחרת של המפר כפי שנמסרה במכתב שהועבר לוועדה ביום 12.12.2014, וכן בדיון בפני הוועדה, לפיה מדובר בכספים נפרדים, סותרת את גרסתו הראשונית בחקירה. הוועדה מצאה גרסה זו כלא מהימנה ושנועדה להתאים לגרסה שהציג אחיו בחקירתו. לפיכך, החליטה הוועדה כאמור לראות בסכומים שנתפסו כסכום אחד כולל, אשר היה שייך למפר, ופוצל באופן מלאכותי בין המפר ואחיו.
4. בסעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של התחמקות מחובת הדיווח על ידי חלוקת סכום החייב בדיווח למספר סכומים קטנים. בע"א 9796/03 **חניב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.
5. גם לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי אינו מכיר את החובה האמורה והכספים חולקו בינו לבין אחיו בירדן מחשש לשאת את כל הסכום לבדו. אחיו לעומת זאת, טען בחקירתו כי ראה את השילוט וידע כי יש לדווח על הכספים מעל הסף של 100,000 ש"ח. הוועדה מתקשה לקבל את טענתו של המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח שכן תמוהה בפני הוועדה העובדה כי אחיו של המפר הכיר את חובת הדיווח ולא יידע את המפר על כך. יתרה מזאת, גם אם תקבל הוועדה את גרסת המפר כי הסיבה לפיצול הכספים נבעה מחשש לביטחון הכספים ולא על מנת להימנע מחובת הדיווח, הרי שלא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח או לדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק וכך או כך הודה המפר כי הכסף פוצל בצורה מלאכותית.
6. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינה מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.
7. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

11. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום

בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

12. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את קבלת גרסתו הראשונה של המפר בדבר מקורם ויעדם של הכספים ופיצול הסכום בין המפר ואחיו, אך גם את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה וכן את מכלול נסיבות העניין ונסיבותיו האישיות של המפר. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 5,000 ש"ח בלבד.

13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 73/14, מתאריך 21.12.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 12.12.2014 עבר המפר לכאורה Reyad Salameh במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו 40,515 דולר (שווה ערך ל-158,008 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 14,900 דולר (שווה ערך ל-58,110 ש"ח) בא.ב.ת 555073.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Reyad Salameh (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 12.12.2014 עבר המפר במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו כספים בסך של 40,515 דולר (שווה ערך ל-158,008 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 14.12.2014 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 21.12.2014.
4. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים הינם כספים מעסקו המיועדים למשפחתו המתגוררת בארץ. הגם שהוועדה לא השתכנעה עד תום מגרסת המפר באשר למקור הכספים, החליטה הוועדה כי בנסיבות העניין יפעל הספק לטובת המפר, וקיבלה את גרסתו בעניין.
1. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי הוא אינו מודע לחובת דיווח על הכנסת כספים במזומן לישראל וגם לא ראה את השלטים בעת המעבר.
5. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. בנסיבות המקרה, הוועדה קובעת כי המפר לא שיתף פעולה עם הבודקים ולא הצהיר על כל הכסף שהיו עימו אלא רק על חלק ממנו (בתואנה שחשב כי נשאל רק לגבי "הכיס הימני"). הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר בנושא ורואה בחומרה אי שיתוף הפעולה וההתחמקות ממענה מלא לשאלות בודקי המכס.

7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In

cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

10. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים (גם אם מחמת הספק), אי שיתוף הפעולה של המפר עם בודקי המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את מכלול נסיבות העניין.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 10,000 ש"ח בלבד.

13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד ד"ר שלומית ווגמן	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 74/14, מתאריך 28.12.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 22.12.2014 נכנס המפר לכאורה ואיל אבו חמאד לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו 40,000 ש"ח ו- 13,560 דינר ירדני (שווה ערך לכ- 114,851 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 13,560 דינר ירדני (שווה ערך לכ- 74,851 ש"ח) באב"ת מס' 403566.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ואיל אבו חמאד (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 22.12.2014 נכנס המפר לישראל מעזה דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 40,000 ש"ח ו- 13,560 דינר ירדני (שווה ערך לכ- 114,851 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 22.12.2014, באמצעות כתב טענות שהועבר לוועדה על ידי בא כוחו ביום 27.12.2014.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הוא מכיר חובת דיווח מעל סכום של 100,000 ש"ח ואינו מכיר הוראות מיוחדות לעניין מעבר ארז.
6. יחד עם זאת, כידוע, לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח או לסכום החייב בדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
7. בנוסף, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the

currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

11. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
12. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היות ההפרה הפרה ראשונה, היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה שהשתכנעה מגרסת המפר לעניין מקור הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס במעבר הגבול וכן את מכלול נסיבות העניין.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 10,000 ש"ח בלבד.
14. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו לבא כוחו של המפר מיד לאחר הדיון בוועדה. בא כוח המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 75/14, מתאריך 28.12.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

בתאריך 22.12.2014 נכנס המפר לכאורה עבד אל קאדר הנדי לישראל מרצועת עזה דרך מעבר ארז כשברשותו 117,000 דולר (שווה ערך לכ- 458,640 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו הכספים באב"ת 403565.

החלטת הוועדה:

הוועדה השתכנעה כי בנסיבות העניין הייחודיות לא הופרה חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק.

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 76/14, מתאריך 28.12.14

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 24.12.2014 נכנס המפר לכאורה מוניר גבר לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו 7,500 דולר אמריקאי, 20 דינר ירדני ו-1,650 ש"ח (שווה ערך לכ-31,010 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 4,800 דולר באב"ת מס' 403567.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מניר גבר (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 24.12.2014 נכנס המפר לישראל מעזה דרך מעבר ארז כשברשותו 7,500 דולר אמריקאי, 20 דינר ירדני ו-1,650 ש"ח (שווה ערך לכ-31,010 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 24.12.2014.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו והוא הביא עמו את הכספים מעזה לצורך רכישת סחורה בסין. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי אינו מודע לחובת הדיווח. לטענתו, מעולם לא נכנס לישראל עם כספים בסכום גבוה. כמו כן, לטענתו לא ראה את השלטים, ובכל מקרה הדבר לא היה מסייע בידו שכן הוא אינו מיטיב לקרוא ולכתוב.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס במעבר הגבול, את היות ההפרה הראשונה, את נסיבותיו האישיות וכן את מכלול נסיבות העניין.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,800 ש"ח בלבד.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 77/14, מתאריך 05.1.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 31.12.2014 נכנסה המפרה לכאורה Svetlana Buianova לישראל דרך טרקלין מצדה בנתבי"ג כשברשותה 70,000 דולר (שווה ערך ל- 271,600 ש"ח) מבלי שדיווחה על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 44,000 דולר (שווה ערך ל- 170,720 ש"ח) באב"ת 567599.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' Svetlana Buianova (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 31.12.2014 המפרה נכנסה לישראל כשברשותה כסף מזומן בסך 70,000 דולר (שווה ערך ל- 271,600 ש"ח), מבלי שדיווחה על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה מיום 1.1.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 5.1.2015.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היות גרסת המפרה אמינה ועקבית ונוכח האסמכתאות שהוצגו בפניה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי אי הדיווח נעשה בתום לב, כי לא הייתה מודעת לחובת הדיווח וכי לא קראה את טופס ההצהרה עליו חתמה, בין היתר בשל היותה טרודה מהמצב הרפואי החמור של אחיינה.
6. לעניין זה יש לציין כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפרה עם רשויות האכיפה ואת נסיבות

המקרה בכללותו. כמו כן, התחשבה הוועדה לקולא בנסיבות החריגות ביותר של המקרה, שכן השתכנעה כי יעד הכספים הוא מימון הוצאות רפואיות עבור אחיינה של המפרה. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, באופן חריג, להשית על המפרה עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח בלבד.

9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה מיד לאחר הדין בוועדה. המפרה עודכנה כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

10. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום:

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

